

ZELİHA OSMAN'DAN KISA MEKTEP TEMSİLLERİ: *KUSURLARIM (MONOLOG) & ÇİÇEKÇİLER VE MELİKENİN ZAFERİ* (Osmanlı Türkçesi'nden Transkripsiyon- Transcription From Ottoman Turkish)

NAZLI ÜMİT
Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi
Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü
Türk Sanat Tarihi Anabilim Dalı
nazlimumit@gmail.com

Yazar, çevirmen ve eğitimci olan Zeliha Osman (Özen) 1890'da doğdu. Edebiyat Fakültesi Fransızca öğretmenliğinden mezun olmuş ve hasta bakıcılık eğitimi almıştır. Farklı il ve bölgelerde hemşire ve Fransızca öğretmeni olarak görev alan yazar Milli Mücadele döneminde mitinglerde çok kez halka hitap etmiş, dönemin siyasi gelişmeleri içerisinde aktif olarak yer almıştır. Halil Tekiner göre, Ruhsan Nevvare, Fehime Nüzhet, Halide Edip gibi yazarların çağdaşı olan Zeliha Osman'ın "*Milli Mücadele'yi destekleyen yazı ve söylevleriyle öne çıkmış az sayıdaki Türk Kadın yazarlardan birisi olarak daha fazla tanınmayı hak ettiği açıktır*"(41)¹. Fransızca iki roman -*Yeşil Kadro Çetesi* ve *Mary Tudor*- ile Victor Hugo'ya ait bir makaleyi - *Halk ve Tiyatro*- Türkçeye çevirmiştir. Zeliha Osman görev aldığı okullarda tiyatro çalışmaları yapmıştır². Yazarın bilinen tiyatro eserleri şunlardır: Yeni İnci mecmuasında tefrika olarak yayınlanan *Ebedi Hisler* (1919), *Mektep Temsilleri* dizisi kapsamında yayınlanan; *Çalışan Kazanır* (1924), *Küçük Cemal* (1924), *Son Peri* (1925), *Vazife ve Şeref Yolu* (1932) ve yine okul piyesleri olarak 1925'te toplu basılan, aşağıda iç kapak resmi verilmiş; *İlaç Şişesi*, *Monolog*, *Çiçekçiler ve Melikenin Zaferi*, *Şekerli Çörek* ve *Hırsız Var*.

Kusurlarım (Monolog) ve *Çiçekçiler ve Melikenin Zaferi* de dönemin mektep piyesleri özelliklerinin çoğunu yansıtır. Tek perdelik ve kısa oyunlardır. Sade bir dil kullanılmıştır. Terbiye ve ahlaki değerler ön plana çıkarılmaktadır. Aç gözlülük, kibir ve tembellik kötülenirken, bağışlayıcılık, yardımlaşma ve çalışkanlık övülür. Zeliha Osman'ın bu eserleri, 'okul tiyatrosu', 'çocuk eğitiminde tiyatro' gibi kavramların Türkiye'deki tarihi ve uygulamaları göz önüne alındığında ortaya konulan ilk örneklerdendir. İçlerinde farklı dramatik türlerin biçim ya da öge olarak yer aldığı da görülür. Örneğin, *Kusurlarım*, dönemin diğer telif tiyatro metinlerinde sıkça rastlanılmayan ancak örnekleri bulunan *monolog* biçimindedir. Kendi ifadesi ile "kısmen tercüme" olan *Çiçekçiler ve Melikenin*

¹ Halil Tekiner'in kaynakçada belirtilen iki yazısı Zeliha Osman hakkında tek kapsamlı çalışmalarıdır.

² İsmail Habib, Cumhuriyet gazetesinde yer alan bir yazısında "Fransız muallimlerinden Zeliha Özen imzasile aldığım bir mektubda da Konya Kız Muallim mektebinde Atatürk'ün gözlerini yaşartan piyesin kendisinin «Ebedî Hisler» isimli eserinin bu mevzu mutabakati dolayısıyla o eser olup olmadığı soruluyor. İsmi tabii bilmiyorum. Yalnız mevzu kısaca orada işaret etmiştim: Hilâliahmere mensub bir kızın nişanlısı olan delikanlı harbde kolunu kaybediyor. Artık kolsuz bir erkek karısı olmak ıstırarında kalmasın diye nişan yüzüğünü kıza iade edince kız da onun gösterdiği bu necibane hisse karşılık zevcinin harbde kolunu kaybetmiş bir kahraman olmasile ögünüp gideceğini söyleyerek yüzüğün reddedilmesini reddediyor".

Zaferi'nde de pastoral ve alegorik ögelere rastlarız. Yeşilliklerde çiçek toplayan kızların şarkısı ile başlayan oyunda kişiler birer çiçektir. Bu çiçeklere bakmakla yükümlü Melike ise bu *idyllic* (huzurlu, kırsal alana özgü) sahnede çiçeklerin tembel kraliçesi, onu bu tembellikten kurtaran ise tatlı bir rüzgâr yani Nesim'dir. Şarkı ile başlayan müzik oyunun sonuna kadar hâkimdir. Her çiçeğin bir parçasını söyleyerek *terennüm ettiği* şarkı Tevfik Fikret'in şiiri *Bahar-ı Teranedâr*'dır. Münir Nurettin Selçuk tarafından 1920 yılında bestelenmiştir. Sanatçının ilk bestesi olarak da bilinir (Özcan: 363). *Çiçekçiler Şarkısı* ve *Güzel Terane* başlıklı bestelerin üzerine de 'İzzettin Servet' notu düşülmüştür. Servet, 1918-1922 yılları arasında İstanbul'da Kadıköy, Ortaköy ve Balmumcu Darüleytamlarında görev almış bir müzik öğretmenidir (Yönetken: 36).

KAYNAKLAR

Habib, İ. *Atatürkten Hatıralar ve İbretler*

<http://earsiv.sehir.edu.tr:8080/xmlui/handle/11498/6695>

Osman, Z. 1343(1925). *Şekerli Çörek, İlaç Şişesi, Hırsız Var, Monolog, Çiçekçiler ve Melike'nin Zaferi*. Mektep Temsilleri, Taba' ve naşiri: İktbal Kütüphanesi Sahibi Hüseyin, İstanbul Yeni Matbaa (İstanbul Belediyesi Atatürk Kitaplığı Osmanlıca Kitaplar Koleksiyonu).

Özcan, N. Münir Nurettin Selçuk. 2014. *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi*, 36: 363.

Tekiner, H. 2015. "Zeliha Özen'nin (1890-55) Biyografisi", *Lokman Hekim Dergisi*, 5 (3): 88-89.

Tekiner, H. 2013. "Zeliha Osman Hanım'ın 'İlaç Şişesi' Başlıklı Piyesi (1925)", *Lokman Hekim Dergisi*,:3 (3): 38-47.

Ümit, N. 2016. "Zeliha Osman'dan iki kısa mektep temsili: 'Şekerli Çörek' ve 'Hırsız Var'. *Yeni Tiyatro Dergisi*, Mayıs, 60-64.

Yönetken, H.B. 1993. "Okul ve Halk Müziği", *Müzik Öğretimi*, haz. Ahmet Say, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

KUSURLARIM (Monolog)

Geçen gün derste bize dediler ki: tashih-i hal³ için ciddi bir surette vicdanını tetkik⁴ etmeli, köşe bucak aramalı ve ahlak noksanlarını bulmalı. Ben de gece yatağıma yattım. Uyumadım düşündüm... Düşündüm... Düşündüm. Bütün bende olması muhtemel bulunan ahlaki noksanları aradım... Tuhaf nerede? Hiçbir kusur bulamadım. Rica ederim gülmeyiniz. Alay etmeyiniz. Söylediğim söz pek ciddidir. İsterseniz bir defada size arz edeyim.

Hiç kibirli değilim. Zira mağrurum; bahusus iyi çalıştığım zaman gördüğüm iltifatlara hiç dayanmam. Lakin bu gururla kibir arasında çok fark var, benim ki kusur sayılmaz. Obur muyum? Hayır, ama iyi şeyler yemesini severim ve bana verilen tatlıları nazlanmadan alırım. Nefis yemekleri benim gibi herkes de sever. İyi şeyler sevmek bir kusur olmasa gerek. O nefis tatlılar, lezzetli börekler, parlak reçeller yenmemiş olsa tatlıcılar iflas eder.

Hiç obur olmadığımı bir delil daha... Bize reçel ve ekmek verdiler mi, reçelin çoğunu kendim yer ekmeğin hepsini arkadaşlarıma bırakırım. En büyük hisse onlara düşer. Badem şekeri yer iken aynı suretle hareket ederim. Arkadaşlarımla dişlerini çürümekten muhafaza için bademlerin şekerlerini emer bademlerini onlara veririm. Bundan başka süsü, teccüsüsü⁵, gevezeliği de biraz sevdiğimi itiraf mecburiyetindeyim. Bu kusurların bütün kızlarda bulunduğunu ve büyüklerde de bu hislerin devam ettiğini babam söylüyor... Mademki herkeste vardır, bu da kusur değil... İtaatsiz, tembel, suratsız değilim. Hatta hiddetli bulunduğumu kimse anlamaz... Vicdanımı tetkik keyfiyeti bitti. Kusurlarım o kadar küçük ve o kadar ehemmiyetsiz ki tashihe değmeyecek. Ben de artık her akşam yatağımda rahat rahat uyuyorum. Ne talihli annem babam varmış? Doğrusu şimdiki zamanda benim gibi bir evlada malik olmak⁶... Büyük mazhariyet⁷.

[*Mektep Temsilleri, Adet 8, Taba' ve naşiri: İkbal Kütüphanesi Sahibi Hüseyin, 1343-1925/İstanbul Yeni Matbaa, s: 22-23*]

³ Tashih: düzeltmek, daha iyi hala getirmek

⁴ Araştırmak

⁵ Gizlice araştırmak, merak

⁶ Sahip olmak

⁷ Başarı

ÇİÇEKÇİLER

1

Biz köylüyüz bahçemizde oynarız
Mavi beyaz çiçekleri toplarız
İlkbaharın güllerini koklarsak
Demet yapar sevinç ile hoplarız

2

Ay, yıldız, mor çiçekleri demetle
Pazarlara götürürüz sepetle
Kızlar kol kola dağ yolundan geliriz
Neşe var çok, ağlayan yok hiddetle

3

Akşam olur gölgeler hep uzanır
Yeşillikler koyu renklere bezenir
Küçük kuşlar yuvalara çekilir
Bülbül okur şarkı söyler özenir

4

Güneş doğar kız gözünü açarken
Ağır ağır şu dağlardan yükselir
Karanlıklar batıklara kaçarken

5

Dinleyelim ovadan geliyor
Kaval sesi yürekleri deliyor
Güzel çoban derdin nedir söyleyen
Bak kuzun sana doğru geliyor

Çiçekçi Şarkısı
معلم عزالدین شروت

رزنا اوی ده من چه باغ یوز کو کوی بز
رز لا طوپ ری له چک چی ریاض به وی ما
سقی لار قودن ری له کل رک ها به ایلك
رز لا هوپ له ای ونج سا پار یا مت ده

[Çiçekçi Şarkısı]

MELİKE'NİN ZAFERİ

Temsil

Bir Perde

*(Kısmen Tercüme)***Eşhas⁸***Selma:* Çiçekler melikesi. Güzel ince bir entari, taç ve duvak*Nesim⁹:* Tül bir entari, iki tül kanat*Gül:* Penye bir entari*Sarmaşık Beyaz:* Penye bir entari*Nilüfer:* Beyazla sarılı entari*Gelincik:* Kırmızı entari*İtir:* Yeşil, koyu kırmızı veya mor entari*Gece Sefa:* Havai moru entari**Birinci Sahne**

Sahne bir bahçe veya kır manzarası irae¹⁰ eder. Gece olduğu için biraz karanlıktır. Melike bir bahçe kanepesine uzanmış uyur. Bir horoz sesi duyulur. Etraf biraz aydınlanır. Nesim pek sessiz ve zarif bir tarzda uçar gibi sıçrayarak ilerler. Çiçekler arasında uykuya dalmış bulunan Melike'yi görür.

Nesim: Aaa!... Melike daha uykuda... Güneş ne kadar yükseldi. Zaten gayr-ı memnun bulunan çiçekler münfail¹¹ olacaklar. Çaresiz, Melike'yi uyandırmalı. *(aklaşır ve zevkle temaşaya dalar)* Yazık ne sevimli bir uykusu var. Onu uyandırmak bir günah! *(kuvvetle üfler)* Ne kadar da dalgın uyuyor. Şarkı ile uyandırayım. *(Terennüm eder¹²)*

*Saba eser gusûn-i ter ki mürg-i aşka lânedir,
Fısıldaşır sükût eder, bu bir güzel teranedir¹³*

Yine uyanmadı. Ben yapacağımı biliyorum *(yavaşça Melike'ye yaklaşır ve kapalı gözlerinden öper)* Benim güzel Melikem.

Melike: *(Uyanır, ağır ağır gerinir, asık bir çehre ile)* Hemen uyanmak lazım. Artık bu dünyada uyku da yasak.

Nesim: Güzeller güzeli! Uyan artık sabah oldu.

Melike: Nesim! Beni uyandıran sen misin?

Nesim: Uyan güzel melike sabah oldu

Melike: Benim istirahatimi bozma, ben gelip seni uyandırıyor muyum?

Nesim: Uyandırmazsın ki, sen daima uykuda, ben her vakit uyanık.

Melike: *(Tekrar yatar)* Of! Beni rahat bırak, sen işine bak.

⁸ Kişiler

⁹ Hafif, hoş rüzgâr anlamında

¹⁰ Göstermek, görülmesini sağlamak

¹¹ Kırgın, dargın; kederli

¹² Yavaş ve güzel sesle şarkı söylemek

¹³ Tevfik Fikret'in şiiri: *Bahar-ı Teranedâr* (Ahenkli, nağmeli bahar). Münir Nurettin Selçuk tarafından 1920 yılında bestelenmiştir. Sanatçının ilk bestesi olarak da bilinir.

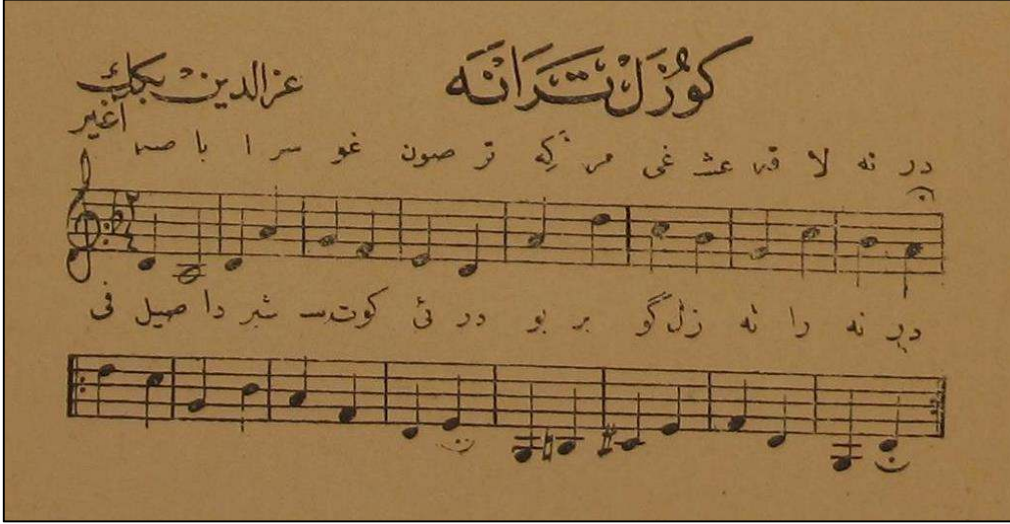
Nesim: Aman Allah'ım... Hala gece mi zannediyorsun?

Melike: (*Gözleri kapalı*) Saat kaç? (*horoz öter*) Daha horozlar ötüyor, birkaç saat uyurum.
(*Dışardan bir şarkı duyulur*)

Melike: (*Uykudan sıçrayarak*) Bu gürültü nedir?

Nesim: Çiçekler seni selamlamaya geliyorlar.

(*Yedi çiçek kız ellerinde birer demet içeri girerler*)

[Güzel Terane]

Çiçekler: (*Melike'nin yattığını görürler*) Hala mı uyku?

Gül: Melike tembeller gibi uykuda.

Çiçekler: (*Hep birden*) Tembellik ne çirkin, ne fena şey!

Gül: Hâlbuki onun bizden çalışkan olması lazım.

Melike: Ne yapayım Melike olmak güzel şey ama pek yorucu, siz de o kadar erken kalkmayınız.

Gül: Horozlar çoktan öttü.

Melike: Canım horozu dinlemeyiniz. O güneşten evvel öter.

Gül: Güneş çoktan doğdu, bütün maşırık¹⁴ nurlandı.

Melike: (*Sabırsızlanır*) Beni çok üzüyorsunuz. Hepinizle ayrı ayrı meşgul olmak, sulamak lazım. Nihayet beni öldüreceksiniz.

Gül: Tembellik çalışmana mani oluyor. Hiçbirimize bakmıyorsun. Dikkat et... Sonra seni istemeyiz.

Çiçekler: (*Bağrışarak*) Biz melike istemiyoruz, sen artık bizim melikemiz değilsin.

Melike: (*Kendini toplar*) Neler duyuyorum... Ben sizin melikeniz değil miyim?

(*Çiçekler şarkının ilk mısrasını söyler ve Melike ile alay ederler. Melike Gül'ü kucaklamak ister, gül kaçar. Sıra ile bütün çiçeklere gider. Kucaklamak ister, hepsi alay ederek, bağırarak kaçırlar*)

¹⁴ Güneşin doğduğu yön, gündeğusu, Doğu, Şark yönü

Melike: (*Başındaki tacı atar*) Of Yarabbi! Ne cüret! Ne hakaret! (*Kaçanlar yumruklarını sıkar*) Küçük miskinler geliniz buraya. (*Çiçekler Melike'ye koşarlar ve dayak işaretleri yaparak şarkı söyler alay ederler*)

Melike: (*Mahcubiyetten elleri ile yüzünü örter. Sonra yerde bir değnek görür, kendini müdafaa için alır*) Küçük yaramazlar sizi döverim. (*Çiçekler daha alaycı ve daha tehditkâr bir tarzda şarkılarına devam ederler*)

*Ay yıldız, mor çiçekler demetle
Pazarlara götürürüz sepetle
Kızlar kol kola dağ yolundan geliriz
Neşe var çok, ağlayan yok hiddetle*

Melike: (*Ümitsiz bir halde sıra üstüne düşer ve ağlamak için yüzünü örter*) Beni, Melikelerini dövecekler, ne yapayım Allah'ım!

Çiçekler: (*Kol kola girer, dolaşır ve tehditlerle uzaklaşırlar*) Kahrolsun çiçekler Melikesi!

Melike: (*Ağlar*) Mahvoldum, melikem gitti.

Nesim: (*Yavaşça terennüm eder*)

*Fakat şu tıfl-ı can ruba ki ruhtan bir nişanedir
Gülerken ağlıyor bana bu en güzel teranedir¹⁵*

Melike: (*Müteessir¹⁶ ve yaşlı yüzünü göstererek*) Tesellin çok geç, mahvoldum. Çiçekler artık beni istemiyor.

Nesim: Güzel Melike yardım istemez misin?

Melike: (*Ümitvar¹⁷*) Oh! Söyle çabuk söyle ne yapalım.

Nesim: İyi hareket eden daima muvaffak¹⁸ olur.

Melike: (*Münfail*) Tamam... Şimdi nasihat sırası mı?

Nesim: Peki ne istiyorsun?

Melike: (*Gururlu*) Tekrar melike olmak isterim.

Nesim: Sen vazifene başla, melike olursun.

Melike: Acaba muvaffak olur muyum?

Nesim: Muvaffakiyetten emin olmasam yardım etmem. Demin seni bir müşfik¹⁹ bir anne gibi uyandırdım sözümü dinlemedin.

Melike: (*Diz çökerek*) Af et! Rica ederim af et!

Nesim: Hayır af edemem... Benim samimiyetime karşı çok haşin davrandın.

Melike: Afet, bir daha yapmam.

Nesim: (*Müstehzi²⁰ ve müsamahakâr*) Bu mesele unutuluncaya kadar değil mi?

Melike: Hayır unutmam, kat'i söz veriyorum. Her sözünü dinleyeceğim ve erken kalkacağım.

Nesim: (*Gülerek*) Sözüne inanayım mı?

¹⁵ Tevfik Fikret'in *Bahar-ı Teranedâr* şiirinden

¹⁶ Üzüntülü

¹⁷ Ümitli

¹⁸ Başarılı

¹⁹ Şefkatli

²⁰ Alaycı

Melike: (*Nesim'in ellerini öperek*) Yemin ediyorum. Bundan böyle gayet akıllı davranacağım²¹.

Nesim: Sözümü iyi dinle... Bana doğru cevap ver. Senin canını sıkan çiçeklerle meşgul olmana mani olan nedir?

Melike: Ben sebebini onlara söyledim. Hepsi birden beni çağırıyorlar. Hepsine aynı dakikada su vermek, hepsinin köklerini birden temizlemek, hepsini bir anda okşamak nasıl mümkün olur.

Nesim: Sen de hepsiyle ayrı ayrı meşgul olmak istiyorsun.

Melike: Tabii değil mi ya...

Nesim: Pek ala... Senin arzun ile onların arzusunu telif etmek²² lazım. Çiçekleri hep birden uyandırmayalım. Sabahın parlak renklerini seven hamaratlar fecr²³ ile uyanın, diğerleri sabah ezanından sonra, biraz çelimsizleri güneşin en kızgın zamanında uyanır. Senin gibi tembel olanları da akşamın hülyalı karanlıklarına kalır.

Melike: (*Şevkli*) Ne büyük iyilik! Güzel kokulu Nesim. Fakat bu güzel sözler birer hayal! Bu yaramaz çiçeklerin hepsi erken uyanmaya alışmışlardır.

Nesim: Bana itimat et, ben onların en ince zevklerini, en samimi itiyatlarını²⁴ bilirim. Onların itiyatlarını şaşırtır, istediğim zaman eser, uykularından uyandırırım.

Melike: Çok lütufkârsın güzel nesim!

Nesim: Müsterih ol²⁵. Derhal işe başlayacağım.

Melike: Lakin güneş artık yükseldi.

Nesim: Zarar yok... Hatırın için en mümkünsüz şekilleri yapacağım.

(*Nesim gider, sahne kararır, gece olur, Melike yalnız... Sükût. Sonra bir saat sesi üçü çalar... Bir horoz sesi duyulur. Aydınlıklar görülür. Perdenin arkasında Nesim'in terennümü duyulur*)

*Çağıl çağıl o su ki bağlara revanedir;
Meler başında bir kuzu bu bir güzel teranedir²⁶.*

Nesim: (*İçeri girer kapı yanından seslenir*) Sabah sarmaşığı

Sarmaşık: (*İçeri girer selamlar*) Biz sarmaşıklar erken kalkarız, günün ilahi meşalesi yükselirken uyku bize haramdır. (*Melike'ye yaklaşır selam verir, diz çöker, Melike onun saçlarını düzeltir. Sarmaşık kalkar bir kenarda durur*)

Nesim: (*İçeri girer seslenir*) Şafak gibi kırmızı al gelincik.

Gelincik: (*İçer girip terennüm eder*)

*Güneş doğar kız gözlerini açarken
Işıldadır nurlarını saçarken
Ağır ağır şu dağlardan yükselir
Karanlıklar batıklara kaçarken*

²¹ Zeliha Osman oyun metninde bu cümlenin sonuna şu notu düşmüştür: "Yemin etmeğe alışmak doğru bir şey değildir. Çocuklarımız her gün her kelime başında *vallaha billaha* demekten vazgeçmelidir. Bu yeminleri mütemediyen ve ehemmiyetsiz yerlerde kullanmak yalancılığa alıştıır".

²² Barıştırmak

²³ Tan yerinin ağarması. Şafak. Sabah vakti

²⁴ Alışkanlık. Huy.

²⁵ Rahat ol.

²⁶ Tevfik Fikret'in *Bahar-ı Teranedâr* şiirinden

(Melike'ye gider, selam verir, diz çöker, Melike onun saçlarını düzeltir ve ellerinden tutup kaldırır, sarmaşığın yanına gönderir)

Nesim: Gün artık ışıandı sular henüz serin Nilüfer gelir.

Nilüfer: (Girer terennüm eder, O da diğer çiçekler gibi hareket eder)

*Karanlıklar batıklara kaçarken
Dinleyelim şu ovadan geliyor
Kaval sesi yürekleri deliyor*

Gül: (Sahne tamamıyla aydınlandığı sırada içeri girer) Öğle oldu sevimli Melike beni kabul eder misiniz? (Selam verir diğer çiçekler gibi hareket eder)

Karanfil: (İçeri girer selamlar ve terennüm eder. Diğer çiçeklerin hareketini yapar, Melike onun da saçlarını okşar düzeltir ve diğerlerinin yanına sevk eder)

Güzel çoban derdin nedir bildirsen,
Bak kuzun sana doğru geliyor.

Nesim: Saat üç oldu. ır, güneşin bütün hararetini ruhuna cezbetmiş buraya geliyor.
(Lambalar biraz kısılır)

İtir: (İçeri girer, terennüm eder ve diğerleri gibi hareket eder. Lambalar daha kısılır) Akşam olur gölgeler hep uzanır

*Yeşillikler koyu renklere bezenir
Küçük kuşlar yuvalara çekilir
Bülbül okur şarkı söyler özenir*

Nesim: Akşam oldu, güneş bitti.

Gece sefa: (Mütevazı bir yürüyüş ve hazin bir terennüm ile içeri girer diğerleri gibi hareket eder)

*Çoban kaval çalar hayatı şairanedir
Güler perisi tarlanın bu bir güzel teranedir²⁷*

Nesim: (Melike'ye yaklaşır) Gece oldu Melikem çiçeklerin ziyareti hitam buldu.

Melike: Papatya nerede?

(Sahne nim daire şeklinde dizilmiş bulunan çocuklar hep birden papatyalar şarkısını söylerler)

*Bahar olsun da seyr edin nasıl süsler çayırları
Zümrüt gibi bayırlar, yüz yüze o nazenin
Güler yüzlü papatyalar, altın güzeli papatyalar*

Melike: Baharın bu güzel kızı yine gelmedi

Nesim: Yeşil çimenlerden ayrılamadı

Gül: Onun yeri rahat kolay kolay ayrılamaz

Nesim: (Melike'nin etrafını alan çiçeklere) Peki siz rahat değil misiniz?

Çiçekler: Çok rahatız

Nesim: Sevgili Melikeniz etrafına neşe ve zarafet saçar değil mi?

Çiçekler: Yaşasın Melikemiz, yaşasın çiçekler Melikesi

²⁷ Tevfik Fikret'in *Bahar-ı Teranedâr* şiirinden

Melike: Yaşasın benim ruhnevaz²⁸ çiçeklerim.

(Çiçekler Melike'nin etrafında halka olur ve oynarlar. Bu sırada lambalar söner. Yalnız yukarıdan bir ışık gelir)

Nesim: Haydi çiçekler gidip yatalım. Gece oldu. Yarın sabah erkenden Melike kalkar ve sizin tuvaletlerinizi tanzim eder.

Melike: *(Nesimi kucaklayarak)* Sevgili Nesim tembelliğe elveda

(Hepsi el ele tutuşurlar ve Ay şarkısını söylerken perde iner)

[Mektep Temsilleri, Adet 8, Tabı' ve naşiri: İkbal Kütüphanesi Sahibi Hüseyin, 1343-1925/İstanbul Yeni Matbaa, s: 24-34]

²⁸ Ruhı okşayan